

Previs

L'AUTOR

Ja fa dies que som a gener del 2.012, a menys d'un mes dels primers esdeveniments previstos en aquest any i especialment als fets programats per al dia 12 de febrer. Tot apunta que els primers impactes avançaran segons les previsions dels científics que segueixen fets especials i transcendents com els que anirem fent referència. Seran qüestions de les que podem descriure i escriure quelcom interessant amb l'ajuda d'uns *relators que* intervindran tot seguit.

Disposarem de temps escàs per treballar grans anàlisi però suficient per estar en disposició de fer una primera ullada a dades contrastades d'aquests nous i diferents àmbits que aportaran inesperades visions en referència a l'existència del Hom@. Ja hi ha un esbós sobre el que poder elaborar i redactar respostes a un paquet de preguntes de les de sempre, de les que encara no tenen resposta.

Encara que el 2.012 es considera un any en el que es produiran tot una sèrie de fets destructius que ens poden dur a considerar noves vies en l'evolució del Hom@ per assegurar la seva existència. També es preveia un any que disposaria tots els elements necessaris per generar i desenvolupar canvis de tota mena, però especialment transformacions en les dinàmiques del comportament humà.

El 2.012 no serà el primer any especial en termes de comportament evolutiu des de les perspectives dirigides a respondre a l'actuació de l'Hom@ o a les necessàries i conegudes accions, moltes vegades violentes, que calen per la transformació directa i indirecte dels ecosistemes de la Terra.

Quin serà l'element, fet o circumstància que generarà intenses i sobtades transformacions d'abast planetari, no ho sabem!. Però revisant el passat a escala evolutiva, i en termes de present, tindrem a l'escrit dades que ens podran orientar

d'una forma molt determinant a aquest nou futur.

Tots aquests fenòmens han conviscut amb l'evolució de l'Hom@ com a mínim uns set milions d'anys, i ho continuaran fent incorporant novetats de tota índole.

Parlarem de tot això i més, però al seu moment. Ara per saber com hem arribat aquí entrarem a conèixer l'escrit que tot seguit començarem per on cal fer-ho, pel començament.

Introducció al projecte

Tot començant

L'AUTOR

Després d'un intens però breu període de reflexió, de cop i volta, vaig començar a posar negre sobre blanc tot un seguit d'idees que em rondaven per la imaginació i que us voldria fer arribar. Sabia que ho feia com a prova, i que no tenia la seguretat de passar del primer dia. Però va arribar el segon, el tercer, el quart i així successivament, fins al dia d'avui, en el qual estic revisant una mena d'introducció incorporada al relat fruit de tot aquest treball de redacció i de la seva estructuració.

He de ressaltar la importància de les definicions que es plantegen al començar un escrit, ja que és en els primers moments en què s'aprecia si serà possible el trasllat del concepte d'una idea, que disposa de molt espai al cervell, cap a una ubicació més limitada i ajustada, com és l'escriptura. Són idees comprimides amb possibilitats de ser visualitzades per tothom, i que en aquest procés deixen de ser conceptes privats per tal de transformar-se en públics.

És evident que el fet d'haver arribat fins aquí només implica que a hores d'ara he dedicat un bon cúmul d'hores a aquesta redacció i, encara que em diuen que en la presentació del llibre possiblement he de destacar alguna capacitat o característica positiva; crec que és raonable que deixem aquestes qüestions per a un millor moment, sempre després que alguns de vosaltres hàgiu pogut conèixer el contingut de la publicació.

Es tracta d'un llibre que ens ha de parlar del passat i del futur de l'evolució de l'Hom@, que voldria matisar els rigors científics excessius, encara que poques vegades curts d'arguments o de fonaments tècnics. També es vol esbrinar i destacar si a l'hora de fer divulgació hi ha moltes o poques situacions en què el nostre col·lectiu científic no pot o no sap plantejar, encara que ho intenta. I això crec que pot quedar clar en temes com l'origen de la vida i l'evolució

sobrada del nostre cervell, conceptes sobre els quals caldria més observació, aprofundint al màxim possible, amb una visió ampla sense passadissos reductors. I també, òbviament, voldria donar a conèixer la meua opinió de tot el procés evolutiu de l'Hom@, opinió complexa i desequilibrada que es va emetent per tot el redactat.

Igualment, espero que sigui una publicació que aporti reflexions sobre qüestions respecte a les quals l'Hom@ té opinions diferents a l'evolució, i altres que ens generen dubtes a tots plegats. Perquè és amb totes aquestes visions complementàries i alternatives, científiques o no, que podem gaudir de més d'un escenari complet, i fer més evidents els temes difícils de situar en el procés evolutiu.

Si considerem les alternatives i possibilitats, totes alhora, potser es podria establir una perspectiva que permetés afirmar que, vista la situació que acompanya els temes complexos que hem esmentat, és tan acceptable l'explicació científica com la vinculada a les creences, o com la que cal acompanyar d'intel·ligència exterior, encara que estic plenament d'acord a no barrejar l'objectivitat científica amb la resta d'explicacions.

Els plantejaments d'aquest darrer paràgraf són els que justifiquen la part final, en concret el quart capítol del relat que ens ha dut fins aquí.

No crec que aparegui cap dubte a l'hora de detectar les qüestions que són ficció i que, ajudant a construir explicacions per al passat, col·laboren en l'estructuració de les lògiques del futur; encara que mai es pot assegurar del tot.

La publicació va dirigida a tots i a totes els que no els agradin els dogmatismes de cap índole, ni els religiosos, ni els ideològics, ni els culturals, però tampoc aquells que, sense criteris objectius i amb poc rigor científic, voldrien passar imposant una valoració tècnica que ho justifiqui tot. Els posicionaments dogmàtics sempre acaben creant una situació en la qual s'escanyen les idees; i el que necessitem és un marc de referència al qual s'aporti progrés i abast suficient, per fruir d'una visió que permeti entendre i desenvolupar de la millor manera possible els nostres projectes.

Abans de començar la història o les històries que s'articulen al voltant dels tres relators, intentaré reflexionar amb la màxima comoditat, per guanyar aquest imprescindible caire plàcid que reclamo com a necessari per recuperar forces, ja que estem

redactant aquesta introducció a les acaballes d'aquesta feina, i millor seria no entrebancar-nos en aquests moments.

Desitjaria que totes les explicacions i descripcions que he arribat a assimilar pel que fa a l'evolució de l'Hom@ i, en conseqüència, tot allò que quedarà escrit i induït a partir de la meva reflexió, fos fàcilment integrable en tant que opinió o informació. Òbviament, interpreto que teniu interès en molts dels temes que he posat sobre la taula, i que poden generar debats arreu on es plantegin. El debat en aquest cas també és un objectiu instrumental, que ens ha d'ajudar a estendre els continguts dels temes que s'esmentaran gradualment.

He utilitzat un dels tres personatges i relators de la publicació, el director del projecte, en Max Ransau, per plantejar d'entrada, tan bon punt s'inicia l'escrit, alguna qüestió sobre la qual cal estar amatents. En concret, s'ha de deixar molt clar que no tenim autoritat per emetre certificats tècnics de l'evolució, i que no som científics de professió; si més no, no ho som tal com s'entén tradicionalment.

El que podrem llegir tot seguit seran relats curts o subcapítols, quasi fitxes, moltes amb menys d'una pàgina, de fet: preguntes i a vegades respostes, estructurades en els següents quatre capítols, un corresponent a cadascun dels tres personatges i relators:

Òbviament, en Max Ransau, el director, que al primer capítol plantejarà quins són els objectius del projecte.

La Nae (la natura evolutiva), que al segon capítol ens informarà del que volem saber des dels començaments de tot plegat fins als nostres dies.

Setfú (selecció tècnica i futur), que al tercer capítol especularà de com i quin futur podem afrontar.

I el quart?:

Finalment ens trobarem amb el quart i darrer capítol, amb un caire sorprenent, diferent i inquietant.

Davant la hipotètica pregunta de si aquests són personatges reals, la contesta és que no hi ha motius perquè no ho puguin ser i que en tot cas seran necessaris per transmetre la informació fonamentada en la reflexió i en l'objectivitat. No obstant això, no vol dir que el fet de ser personatges reals impliqui que siguin humans; és més, si canviem de pla de referència, podrien ser *entitats ascendides a receptors de caràcter col·lectiu*.

Són personatges importants, potents, irònics, poc crèduls però respectuosos i, atenció!, amb ordre i organització. L'astrofísica

i la cosmologia, les físiques i les químiques de tota mena, la biologia; tot és una qüestió d'ordre de la matèria, de l'energia, dels gens, dels àcids nucleics i dels processos tècnics i científics.

Disposem de moltes dades d'articles i d'altres escrits per ordenar. Dades de la meva interpretació de les consultes bibliogràfiques, i de les lectures que m'han acompanyat durant el període de redacció, que són moltes. Tot això amb sobtades notícies vinculades al contingut del relat, com la casual coincidència de la celebració dels 200 anys del naixement de Charles Darwin.

I allò que m'ha sorprès més intensament és la meva intuïció, l'anomenada intel·ligència emocional. Per primera vegada tinc constància que la intel·ligència no conscient, la que treballa amb cert grau d'autonomia, m'ha plantejat alternatives interessants i constructives, perquè quan he observat el resultat he constatat que tot encaixa, que tot va succeint gairebé sense pensar-ho.

Tal com es comença a percebre, en aquesta publicació es tracta de fer un seguiment parcial de l'evolució de la humanitat a l'entorn de la *intel·ligència*, qualitat que és la més fonamental i transcendent, i a la qual es respecta, i fins i tot a vegades s'amaga, a causa de la seva importància. Els militars britànics anomenaven irònicament, o millor dit, amb prevenició i distància, els membres de l'exèrcit que analitzaven la informació com *la intel·ligència*, una virtut gens militar.

Òbviament, la intel·ligència és el millor actiu humà que, amb una gran dosi d'autonomia personal, deu fer-nos força importants i generadors de respecte i també de por.

Aquests són els elements que m'han acompanyat a l'hora de descriure i escriure amb el millor criteri que m'ha estat possible, des de totes les facetes conscients i pot ser que també de les inconscients.

Però la darrera interpretació i comprensió sempre està en mans del lector, que amb la seva anàlisi, entusiasme, interès i predisposició acaba matisant o alterant arbitràriament els plantejaments de l'escriptor.

Espero que aquesta neoaventura evolutiva us interessi, o millor encara, que us ho faci passar molt bé!

Bona lectura!

Tardor de l'any 2010

Índex

Tot organitzant

EL DIRECTOR

Just al començament, voldria informar que l'índex d'aquesta publicació no es planteja com un tema secundari, ja que tenim encara una lectura per fer, una lectura que genèricament, i es miri com es miri, no és senzilla ni pel tema, ni per la complexitat de la qüestió, ni pel nombre de conceptes a tractar. S'ha intentat facilitar el recorregut per la publicació, organitzant quatre capítols que es corresponen a quatre grans àrees temporals i conceptuals, i més d'un centenar de fitxes o subcapítols per orientar l'organització de la lectura i els seus continguts amb la participació de relators.

Així, en el procés concret de lectura, sempre tindrem a la vista la numeració de la pàgina, del capítol, i del subcapítol. També tindrem a la vista, els títols del centenar de subcapítols amb la corresponent orientació i el nom de qui fa de relator. De la mateixa manera que l'autor desitja al lector que ho passi bé, també vol que generi prou entusiasme perquè pugui arribar a apassionar-se per algun dels conceptes que es tractaran; si és així, puc assegurar que hi haurà tot un seguit de bones estones amb els corresponents espais on esbrinar coses noves des de perspectives múltiples.

Però hem de recordar que, per trobar novetats, en primer lloc hem de voler buscar-les

I. Presentació	Inici
II. Montserrat	Fonamental
III. La meva aportació	Gestió
Validacions	Gestió
Contingut al límit	Atrevit
El manifest comú “per a la Terra”	Atrevit
Justícia generacional	Atrevit
Cohesió i estructura econòmica	Atrevit
A tractar / compromís col·lectiu	Atrevit
El cervell, la peça clau	Atrevit definició
Ciència, comunicació i titulars	Titulars atractius
Sobre l’evolució	Evolució
Bipedisme i dubtes	Evolució
Les preguntes i el llenguatge	Fil conductor
Primera de tres qüestions	Fil conductor
Segona de les tres qüestions	Fil conductor
Tercera de les tres qüestions (pac)	Fil conductor
Europa al s. XXI, valors i ciutadania 6.12.04	Valors i creences
Intervenció exterior	Valors i creences
Equip de Redacció	...

Els humans volen saber	Inici
Evolució, càlculs i desequilibri	Cal saber
L’efecte papallona	Dimensions
L’evolució de les espècies	Evolució
Origen i selecció	Evolució
La natura evolutiva	Evolució
Al començament	Evolució
Períodes precàmbric i càmbric	Evolució
Nova comunicació	Salt evolutiu
Setfú i els nous condicionants	Canvi evolutiu
Contacte 2012	Fil conductor
Per sobre dels 50 anys	Alteracions ev.
Sexes i reproducció	Nous objectius ev.
Sexe, societat i plaer	Nous objectius ev.
Noves missions i objectius	Nous objectius ev
A quin món som? I què hi fem?	ODM

Sabem què fer: els ODM	ODM
I després propostes de l'OIT	CM DSO OIT
Aprofitem per millorar	Actualitat
El futur a les vostres mans	Evolució
2009 + 6.997.991 : 7.000.000	Evolució
Creacionisme i disseny intel·ligent	Evolució i creença
Fets singulars	Evolució i creença
A Déu i al Cèsar	Evolució i creença
Gregor Mendel	Coneixement genètic
Intel·ligència complexa i Sena	Evolució
Selecció i no — especialització	Evolució
Origen únic / revolució al cervell	Evolució
El cervell, les cries i l'estrès	Evolució
Cervell: cultura, defensa i dieta	Evolució
Projectem el futur	Evolució
Inventem històries	Evolució
Musaranya	Evolució
Noves característiques	Salt evolutiu
Ximpanzé, mutació i una pregunta	Evolució
El límit d'altres intel·ligències	Salt evolutiu
Neandertals vs. Sapiens	Evolució i ecosistema
Temps llunyans i una altra pregunta	Evolució
Biologia / geologia	Evolució
Cervell de 200.000 anys	Evolució
La vida, la qüestió	Més enllà de l'evolució
La vida, comencen les preguntes	Més enllà de l'evolució

3. NATURES I HUMANITAT CAP AL FUTUR

SETFÚ

De cap al futur, amb risc i habilitats	Inici
Al límit	Inici
Cal fer justícia	Amb la Nae
Desacord hipotètic	Hipòtesi Nae vs. hom@
Si guanya la Nae*, substitució	Hipòtesi, conseqüència
Domini de la imbecil·litat*	Hipòtesi, conseqüència
Tornar als arbres* (2)	Hipòtesi, conseqüència
Guanya la humanitat**	Hipòtesi, conseqüència
No guanya ningú***	Hipòtesi, conseqüència
Confusió evolutiva***bis	Hipòtesi, conseqüència
Provocació	Hipòtesi conseqüència
L'amic cultural	Hipòtesi cultural

Primers efectes	Hipòtesi, conseqüència
Orangutan	Hipòtesi, conseqüència
Insectes	Hipòtesi, conseqüència
L'arbre	Hipòtesi, conseqüència
Genètica biònica, selecció biònica	Acord Nova Selecció
Acords i orientacions evolutives	Acord org. i informació
AIOE-VL-SS-3/6.997.991 aC, 2009 dC	Acord detallat
Complir els acords	Acords emplenats
Nova estructura d'edats	Nou sistema de relacions
Es difereix joventut	Nou sistema de relacions
Reproducció, felicitat, persones	Nou sistema de relacions
Futuribles	Noves millores
Millor per a tots (1)	Noves millores
Genètica news+(2)	Noves millores espirituals
Espai exterior (3)	Nous espais
Velocitat variable de la llum	Nous espais
Tercera generació	Nous acords
Projecte viable	És possible
Quasi immortalitat	És possible
Sempre el futur	És possible
Una altra història	Són moltes històries
Històries i preguntes. Equip de Redacció	...

4. HEM ARRIBAT AL FINAL?	TOTHOM
<hr/>	
Tot redactant el darrer capítol (4t)	25.4.09
De bon matí a Montserrat	27.4.09
Les preguntes de sempre?	Final
Capvespre a Montserrat i P.D.	10.5.09

1. Introducció, objectius i preguntes

Relator: Max Ransau (el director)

1-I Presentació

MAX RANSAU

Hola, us dono la benvinguda, i com que crec que seria de bona educació que em presentés, molt especialment si hem de passar unes estones junts a l'hora de llegir aquesta publicació, ho faré d'immediat: així doncs sóc en Max Ransau, i acabo de fer 81 anys.

Fa uns quants mesos, cap a finals de l'any 2009, em van oferir i vaig acceptar amb entusiasme dirigir aquest projecte i escriure-hi. És la meva primera incursió literària —encara que crec excessiu aquest qualificatiu— en temes que no han estat mai vinculats a la meva feina o a qüestions que hagi seguit amb certa intensitat. En el millor dels casos, el que escric seria proper a la meva notòria preferència per les preguntes i les possibles respostes que fan referència a l'existència i a l'origen de tot plegat, incloent-hi les qüestions amb contingut transcendent, que acostumen a coincidir amb les més difícils de contestar objectivament.

Però he de dir que, encara que m'agradaria molt, tampoc sóc un apassionat divulgador de temes científics, ni un comprador d'aportacions de la ciència, ni de productes de la tecnologia. Per això, escriuré des de la perspectiva del que planteja allò que altres hauran de respondre, sense oblidar que cada vegada intento estar més alliberat de dinàmiques consumistes de l'ordre que siguin, i amb una aportació de respostes que amb tota seguretat al final del projecte seran molt diferents de les expectatives inicials.

Doncs bé, malgrat la meva edat, podeu estar segurs que sóc el personatge que més s'entusiasma amb aquest projecte.

1-II Montserrat

MAX RANSAU

És curiós, per no dir que és una ironia de la vida, que als meus 81 anys m'apropi com mai a allò que havia volgut fer, quan de molt jove vaig intentar repetidament i amb insistència ingressar com a monjo benedictí al Monestir de Montserrat,

amb tot el que significava de compromís personal. Però, ocult i a un nivell menys transcendent, em condicionava un desig, que consistia a poder treballar dins l'Abadia de Montserrat a l'*Scriptorium Biblicum et Orientale*, copiant, transcrivint, estudiant i fent públics, des de la perspectiva comunicativa i informativa, documents de tota mena, mòmies, obres d'art i objectes interessants de prop de Terra Santa.

Estava perfectament preparat per ser un bon membre de la comunitat benedictina de Montserrat, i un professional al servei de la ciència i l'art; però, com diu l'opinió popular, els monjos són gent molt competent i, en conseqüència, després del primer report per avaluar els candidats presentats, redactat per un bon professional, em van informar que em proposarien desenvolupar una funció en la qual em veien més efectiu, es tractava de fer xarxa social per als joves a les zones urbanes. Tenien raó, aquesta feina que he fet m'ha entusiasmat, però el que jo necessitava en aquells moments era estar a l'interior de l'Abadia. No obstant això, vaig actuar d'acord amb el millor criteri del col·lectiu benedictí.

Definitivament quedava més a prop de l'esperit del *public servant* que del de la *inner reflection*. Em vaig comprometre personalment amb els vots corresponents i vaig anar cap a ciutat a fer les lògiques funcions d'un prosèlit, en un rigorós entorn d'educació no formal o complementària dels joves de la primera corona metropolitana de Barcelona i fins al dia d'avui.

Han estat molts anys al servei de la societat. Servei del que espero es consideri positiu, *l'esperit singular, científicament expansiu i moralment integrador*, desenvolupat per als vostres fills al reconegut *Casal Albamont*, que vaig col·laborar a endegar i a dotar-lo de vitalitat.

Fins ara he preferit moure'm en el camp del que anomenem *creixement personal*; encara que m'atreuen, com a tothom, les innovacions i descobriments que es donen dins els processos evolutius de l'Hom@ i de les altres espècies, i en especial tot allò que té a veure amb el cervell humà, veritable nucli de comandament de la més espectacular i interessant màquina existent a la Terra, el cos humà.